

копринарството, сапунарството и търговията тука бѣхж въ цвѣтуше състояние. Намирахж се разни търговски и други дружества. Панагюрцитѣ, които като търговци бѣхж познати въ цѣла Турция, въ духовното българско развитие вземахж не малко участие; за своитѣ дѣца тѣ издържавахж двѣ мъжски и едно дѣвическо училище съ шестъ учители и три учителки. Въ едното училище имаше хубава библиотека съ 2000 български и руски книги. Освѣнъ Панагюрцище въ съзаклятието имаше участие и съсѣдната Копривщица (тур. Аврад-аланъ), която е расположена въ една скрита долина между сръдня-гора и Балкана, градецъ така също богатъ и на-прѣдналъ, па и въ всичкитѣ съсѣдни горски села въ Сръдня-гора и около Траяновитѣ Врата, и на сѣверната страна на Родопскитѣ Планини нѣкои хора въ градоветѣ Брацигово и Перущица такожде имахж участие.

Сръдне-горскитѣ възстанници частно се приготвявахж безъ да иматъ споразумѣние съ българскитѣ емигранти въ Букурещъ и въ Бѣлградъ, и безъ да бѣха въ свързка съ нѣкое загранично правителство. Това възстание бѣше саморастло, което по причина на неноснитѣ обстоятелства, разумѣва се, могло е да се появи безъ чуждо подбуждение. Ако панагюрскитѣ съзаклѣтници да бѣхж имали споразумѣние съ вѣнкашнитѣ комитети, тѣ не щѣхж да се рѣшѣтъ прѣди врѣме да възстанѣтъ, което и осуети тѣхното предприятие, нѣ комитетитѣ Букурещки и Бѣлградски щѣхж да ги въспрѣтъ да чакатъ до като Сърбия обяви война. Съзаклѣтниците тѣй също се надѣвахж на сърбската война, нѣ мислѣхж че Сърбитѣ ще начнѣтъ веднага слѣдъ Ге-